

“การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบ คัดเลือก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทักษะคิดและนิสัยในการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท”

อรพินทร์ ชูชม
อัจฉรา สุขารมณ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญ 4 ประการ คือ ประการแรกเพื่อสำรวจลักษณะทั่วไปของนิสิตปริญญาโท ประการที่สองเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโทที่มีสถานภาพต่างกัน ประการที่สามเพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพ คะแนนสอบคัดเลือก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทักษะคิดและนิสัยในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท ประการที่สี่เพื่อค้นหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยได้แก่ นิสิตปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2529 จำนวน 311 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบบันทึกผลการสอบคัดเลือก แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท แบบสอบถามปัญหาส่วนตัว แบบสำรวจทักษะคิดและนิสัยในการเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณชนิดสเตปไวส์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของนิสิตปริญญาโท ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 26-30 ปี เป็นโสด มีประสบการณ์ในการทำงาน ได้เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีน้อยกว่า 2.50 และได้เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโททั้งสองภาคเรียนอยู่ระหว่าง 3.26 - 3.50 นิสิตปริญญาโท

ส่วนใหญ่มีปัญหาด้านอารมณ์และความรู้สึกรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง ปัญหาด้านการปรับตัวในทางการเรียน ปัญหาด้านห้องสมุด ปัญหาด้านอาจารย์ และปัญหาด้านหลักสูตร

2. นิสิตปริญญาโทที่มีสถานภาพต่างกันในเรื่องเพศ และประสบการณ์ในการทำงานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโทแตกต่างกัน กล่าวคือ นิสิตหญิง และนิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโทสูง ส่วนนิสิตปริญญาโทที่มีสถานภาพต่างกันในเรื่อง สถานภาพการสมรส ลำดับที่เกิด จำนวนครั้งที่สมัครเข้าศึกษา ลักษณะการมาศึกษา ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโทไม่แตกต่างกัน

3. กลุ่มที่สอบวิชาเอกเพียงฉบับเดียว พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรีและคะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอก มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโท สำหรับกลุ่มที่สอบวิชาเอกสองฉบับ พบว่า คะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอกฉบับที่ 1 คะแนนสอบคัดเลือกวิชาภาษาไทย และปัญหาด้านอาจารย์มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโท

4. กลุ่มที่สอบวิชาเอกเพียงฉบับเดียว พบว่า กลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงเรียงตามลำดับความสำคัญได้แก่ คะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี การหลีกเลี่ยงการผัดเวลา และวิธีการทำงาน โดยทั้ง 4 ตัวพยากรณ์มีอำนาจในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโทได้ร้อยละ 35.10

กลุ่มที่สอบวิชาเอกสองฉบับพบว่า กลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงเรียงตามลำดับความสำคัญได้แก่ คะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอกฉบับที่ 1 ปัญหาด้านอาจารย์ และรายได้ โดยทั้ง 3 ตัวพยากรณ์มีอำนาจในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโทได้ร้อยละ 44.10

There were four objectives in this study. Firstly, to explore the general characteristics of the Master's degree students. Secondly, to compare the academic achievement of the students from different statuses. Thirdly, to investigate relationships among the status, entrance examination scores, past achievement, personal problems, study habits and attitudes, and academic achievement of the students. Finally, to search for the most effective predictors which could predict the academic achievement of the students.

The sample group consisted of 311 first year students studying at the Master's degree level at Srinakharinwirot University (Prasarnmitr). The instruments used for collecting data were graduate entrance examination record, academic achieve-

ment record, personal problem questionnaire, and study habits and attitudes inventory. Data were analyzed by using percentage, t-test, one-way analysis of variance, and stepwise multiple regression analysis.

The results of the study were summarized as follows:

1. Most students at the Master's degree level were women and single. Their age ranged from 26 to 30 years with some work experiences. Their grade point average at the Bachelor's degree level was less than 2.50, while their grade point average for the first year at the Master's degree level ranged from 3.26 to 3.50.

Most students had problems in emotions and self-concept, academic adaptation, library, teacher, and curriculum.

2. There were significant differences at the .05 level in the first year academic achievement at the Master's degree level between students from different sexes, and work experiences. In other words, female students, and students with work experience were found to have significantly higher academic achievement at the Master's degree level. However, there were no significant differences in academic achievement among students as to their marital status, birth order, the number of entrance examinations taken at the Master's degree level, father's and mother's levels of education.

3. For the group with one major test, it was found that there was significant positive correlation at the .05 level among grade point average at the Bachelor's degree level, the major test and the first year academic achievement at the Master's degree level.

For the group with two major tests, it was found that there was significant positive correlation at the .05 level among the first major test, the Thai test, problems in teacher and the first year academic achievement at the Master's degree level.

4. For the group with one major test, it was found that the most effective predictors, listed consecutively in order of importance, were major test score, grade point average at the Bachelor's degree level, delay avoidance, and work method. This result revealed that these four predictors had the predictability power for the first year academic achievement at the Master's degree level of up to 35.10 percent.

For the group with two major tests, it was found that the most effective predictors, listed consecutively in order of importance, were the first major test score, problems in teacher, and income. The result indicated that these three predictors had the predictability power for the first year academic achievement at the Master's degree level of up to 44.10 percent.

ความเป็นมาและความสำคัญของ ปัญหา

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประชาชนทั่วไป ทั้งนี้ เพราะการศึกษาทำคนให้เป็นคน ฉลาด มีสติปัญญา รอบรู้ ดังนั้นประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลาย ต่างก็เน้นความสำคัญของการศึกษาในฐานะที่เป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งมีผลโดยตรงต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นระบบการผลิตกำลังคนระดับสูงที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งกำลังคนตามความต้องการของประเทศในการช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แต่ความต้องการกำลังคนในระดับสูงกว่าปริญญาตรีในสาขาต่าง ๆ ยังขาดอยู่มาก พิจารณาได้จากแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529) จำนวนนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทรับเข้าใหม่ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันต่าง ๆ มีจำนวนการรับนิสิตนักศึกษาเพิ่มขึ้นทุกปี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2529 : 13) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒก็เช่นเดียวกัน มีนโยบายที่จะขยายการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้พัฒนาก้าวหน้า โดยการเพิ่มจำนวนการรับบัณฑิตในสาขาวิชาต่าง ๆ เพิ่มหลักสูตรสาขาวิชาอื่น ๆ ทั้งในระดับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต เพื่อให้สามารถผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพสนองความต้องการของประเทศในด้านกำลังคนให้สอดคล้องกับแผนงานพัฒนา

การศึกษาและเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 6 (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2530 : 4) แต่เนื่องจากการศึกษาในระดับนี้เป็นการลงทุนที่มีอัตราสูงมากระดับหนึ่ง และสูงกว่าระดับการศึกษาที่ผ่านมา โดยค่าใช้จ่ายต่อคนในระดับอุดมศึกษามากกว่าค่าใช้จ่ายต่อคนในระดับประถมศึกษาถึง 27 เท่า (Blung. 1968 : 7) ดังนั้นจึงต้องมีเกณฑ์ที่เหมาะสมในการพิจารณาคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อเพื่อให้ได้บุคคลที่มีคุณสมบัติตรงต่อความต้องการและสามารถบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยไม่ก่อให้เกิดความสูญเปล่าทางการศึกษา

ในปัจจุบัน การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่พิจารณาจากความรู้ความสามารถทางวิชาการเป็นหลัก เพื่อให้มั่นใจได้ว่าผู้ที่สอบคัดเลือกผ่านเข้ามาได้นั้นน่าจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถสูง และจะประสบผลสำเร็จในการเรียน แต่การที่ผู้เรียนจะประสบผลสำเร็จในการเรียนหรือไม่ก็ตามไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาความถนัดเพียงอย่างเดียว ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Non-Intellectual Factors) เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ทักษะของผู้เรียนที่มีต่อคุณค่าทางการศึกษา ต่อครูอาจารย์ ต่อสถาบันที่เรียนและวิชาที่เรียน ตลอดจนนิสัยในการเรียน (Mehrens and Lehmann. 1973 : 403) นอกจากนี้ยังพบว่าบุคคลที่มีสติปัญญาใกล้เคียงกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน น่าจะสืบเนื่องมาจากปัญหาส่วนตัวในด้าน

ต่าง ๆ (Peterson. 1967 : 2076-A)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาคู่มือ มืองค์ประกอบใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาโท ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพของการศึกษาระดับนี้ให้เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ซึ่งจะเป็นผลดีต่อสังคมและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจลักษณะทั่วไปของนิสิตปริญญาโท
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโทที่มีสถานภาพต่างกัน
3. เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพ คะแนนสอบคัดเลือก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทักษะคิดและนิสัยในการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท
4. เพื่อค้นหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญ (ประสิทธิภาพสูง) ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2529 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 311 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย (1) แบบบันทึกผลการสอบ

คัดเลือก (2) แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท (3) แบบสอบถามทัศนคติและนิสัยในการเรียน กับปัญหาส่วนตัว

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าสถิติร้อยละ และสถิติภาคบรรยายสำหรับสำรวจลักษณะทั่วไปของนิสิต เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การทดสอบค่าทีและการวิเคราะห์ความแปรปรวน การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรใช้สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและการหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญ ใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณชนิดสเตปไวส์ (Stepwise)

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะทั่วไปของนิสิตปริญญาโท
ในเรื่องสถานภาพของนิสิต พบว่า นิสิตปริญญาโทส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.2 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55.3 เป็นโสด คิดเป็นร้อยละ 65.6 มีรายได้อยู่ระหว่าง 3,201 - 4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 37 มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 56.9 มีสถานที่ทำงานอยู่ในภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 58.4 จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี จากคณะศึกษาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 76.8 จบจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คิดเป็นร้อยละ 60.5 ได้เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรี น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.50 คิดเป็นร้อยละ 28.9 มีประสบการณ์ในการทำงานก่อนเข้ามาศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 91.3 ทำงานในหน่วยงานของรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 94.7 ทำหน้าที่สอนหนังสือ คิดเป็นร้อยละ

69.7 สมัครสอบเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท เป็นครั้งแรกคิดเป็นร้อยละ 38.9 มีระยะห่าง ระหว่างการสำเร็จปริญญาตรีกับการเข้าศึกษา ต่อในระดับปริญญาโทอยู่ช่วง 2 ปี 1 เดือน - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.5 ระยะเวลาที่ทำงานก่อน เข้ามาศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ช่วง 5 ปี 1 เดือน - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.8 ลักษณะการ มาศึกษาจะลามาศึกษาจนสำเร็จการศึกษา คิด เป็นร้อยละ 74.3 ในขณะที่ศึกษาพักอยู่ในหอพัก หรือแฟลต คิดเป็นร้อยละ 38.3 ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนระดับปริญญาโทภาคต้นอยู่ระหว่าง 3.26 - 3.50 คิดเป็นร้อยละ 34.1 ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระดับปริญญาโทภาคปลาย อยู่ ระหว่าง 3.51 - 3.75 คิดเป็นร้อยละ 32.8 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโททั้งสอง ภาคเรียนอยู่ระหว่าง 3.26 - 3.50 คิดเป็นร้อยละ 33.8

ในเรื่องปัญหาหรืออุปสรรคขณะที่นิสิตศึกษา ในระดับปริญญาโท พบว่า นิสิตส่วนใหญ่รายงานว่าไม่มีปัญหาด้านสุขภาพ ด้านการเงิน ด้านบ้าน และครอบครัว แต่มีปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการ ศึกษาบ้างในปัญหาด้านอารมณ์และความรู้สึก นึกคิดเกี่ยวกับตนเอง ด้านห้องสมุด ด้านอาจารย์ และด้านหลักสูตร ด้านการปรับตัวในทางการเรียน เมื่อพิจารณาเป็นเรื่อง พบว่า นิสิตปริญญาโท ส่วนใหญ่เห็นว่า สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษา มากได้แก่ มีการสอบข้อเขียนพิสดาร ที่เป็นอุป สรรคต่อการศึกษาค่อนข้างมาก ได้แก่ มีความ วิตกกังวลในการเรียนเสมอ ขาดทักษะในการใช้

ภาษาอังกฤษ บรรยากาศห้องสมุดไม่ส่งเสริมใน การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ สถานที่นั่งทำงานหรือ อ่านหนังสือในมหาวิทยาลัยมีไม่เพียงพอ ตำรา หรือหนังสืออ่านประกอบที่เป็นภาษาไทยมีไม่ เพียงพอ สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาพอสมควร ได้แก่ มีความเกียจคร้าน พื้นความรู้ทางวิชา การต่ำในบางวิชา ขาดทักษะในการใช้ภาษาไทย ไม่มีเวลาในการศึกษาหาความรู้ ระยะเวลาใน การให้ยืมหนังสือสั้นเกินไป จำนวนหนังสือที่ห้อง สมุดอนุญาตให้ยืมออกไปมีน้อยเกินไป การถ่าย ทอดความรู้ของอาจารย์ ความเอาใจใส่ของ อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ไม่มีเวลาในการให้คำปรึกษา แนะนำผู้เรียน อาจารย์ไม่ค่อยได้สอนเนื้อหา วิชาปล่อยให้ผู้เรียนค้นคว้าศึกษาหาความรู้เอง ในหลักสูตรมีวิชาบังคับมากเกินไป โอกาสเลือก เรียนรายวิชาที่ต้องการ สนใจมีจำกัด มีรายวิชา พื้นฐานที่ไม่เกี่ยวข้องกับสาขาที่ศึกษามากเกินไป รายวิชาบางอันไม่จำเป็นสำหรับสาขาที่เรียน เนื้อ หาบางวิชาไม่เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด และ หลักสูตรที่เรียนไม่สนับสนุนการเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในสาขานี้เท่าที่ควร

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตปริญญาโทที่มีสถานภาพต่างกันปรากฏ ผลดังนี้คือ

นิสิตปริญญาโทที่มีสถานภาพในเรื่อง เพศ ประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนระดับปริญญาโทแตกต่างกัน โดย นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโท ภาคต้น ภาคปลาย และทั้งสองภาคเรียนสูง ได้แก่

นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ส่วนนิสิตหญิงพบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโทภาคต้นสูงกว่านิสิตชาย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพ คะแนนสอบคัดเลือก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี ปัญหาส่วนตัว ทศนคติและนิสัยในการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท เมื่อจำแนกตามกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

3.1 กลุ่มที่สอบวิชาเอกเพียงฉบับเดียวพบว่า

3.1.1 ในภาคต้น อายุมีความสัมพันธ์ในทางลบ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโทภาคต้น ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี คะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอก คะแนนสอบคัดเลือกวิชาภาษาอังกฤษ การยอมรับในตัวครู และการหลีกเลี่ยงการผัดเวลา มีความสัมพันธ์ในทางบวก กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโทภาคต้น

3.1.2 ในภาคปลาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี และการหลีกเลี่ยงการผัดเวลา มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโทภาคปลาย

3.1.3 ทั้งสองภาคเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี และคะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอก มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโททั้งสองภาคเรียน

3.2 กลุ่มที่สอบวิชาเอกสองฉบับ พบว่า

3.2.1 ในภาคต้น คะแนนสอบคัดเลือก

วิชาเอกฉบับที่ 1 คะแนนสอบคัดเลือกวิชาภาษาอังกฤษ ปัญหาด้านอาจารย์ และปัญหาด้านหลักสูตร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโทภาคต้น

3.2.2 ในภาคปลาย คะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอกฉบับที่ 1 คะแนนสอบคัดเลือกวิชาภาษาไทย และปัญหาด้านอาจารย์ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโทภาคปลาย

3.2.3 ทั้งสองภาคเรียน คะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอกฉบับที่ 1 คะแนนสอบคัดเลือกวิชาภาษาไทย และปัญหาด้านอาจารย์ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโททั้งสองภาคเรียน

4. การหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูง ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาโท เมื่อจำแนกตามกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

4.1 กลุ่มที่สอบวิชาเอกเพียงฉบับเดียวพบว่า มีกลุ่มตัวพยากรณ์ 4 ตัว ที่มีประสิทธิภาพสูงในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโททั้งสองภาคเรียนคือ คะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี การหลีกเลี่ยงการผัดเวลา และวิธีการทำงาน เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย โดยทั้ง 4 ตัวพยากรณ์นี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโททั้งสองภาคเรียนได้ร้อยละ 35.10

4.2 กลุ่มที่สอบวิชาเอกสองฉบับ พบว่า

มีกลุ่มตัวพยางค์ 3 ตัวที่มีประสิทธิภาพสูงในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโททั้งสองภาคเรียน คือ คะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอกฉบับที่ 1 ปัญหาด้านอาจารย์ และรายได้เรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยโดยทั้ง 3 ตัวพยางค์นี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโททั้งสองภาคเรียนได้ร้อยละ 44.10

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทางการปฏิบัติ

1. ในการพิจารณาคัดเลือกนิสิตเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท ควรพิจารณาทั้งคะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอก โดยเฉพาะคะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอกฉบับที่ 1 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรีเป็นหลัก ประกอบกับคะแนนสอบคัดเลือกวิชาภาษาไทย และวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งผลจากการวิจัยก็พบเช่นเดียวกันว่า คะแนนวิชาภาษาไทย และวิชาภาษาอังกฤษ มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโทด้วยในบางสาขาวิชา

2. มหาวิทยาลัยควรมีการจัดหลักสูตรเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ โดยไม่คิดหน่วยกิตสำหรับวิชาภาษาไทย และภาษาอังกฤษ เพราะผลจากการวิจัยพบว่า นิสิตส่วนใหญ่ขาดทักษะการใช้ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ นอกจากนี้การศึกษาในระดับนี้รายวิชาต่างๆ ในหลักสูตร ยังเอื้อต่อผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาเป็นสื่อในการแสดงออกซึ่งความสามารถในการพูดและในการเขียนประกอบด้วย ดังนั้นรายวิชาภาษาไทยและวิชา

ภาษาอังกฤษ จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่มีทักษะในด้านเหล่านี้

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า นิสิตในการเรียนนั้นมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโทในทางบวก และเป็นตัวพยางค์ที่มีประสิทธิภาพสูงตัวหนึ่งในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโท ดังนั้นผู้เรียนควรได้ตระหนักถึงความสำคัญในการที่จะเรียนให้ได้ผลดีนั้นต้องมีพื้นฐานมาจากการมีความตั้งใจ ขยัน มินิสัยในการเรียนที่ดี กล่าวคือต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในตนเอง ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง มีการตัดสินใจที่แน่นอนในการทำงาน มีการวางแผนการเรียน จัดระบบการเรียน และการทำงาน รู้จักแบ่งเวลา มีวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพ มีความเอาใจใส่หมั่นทบทวน และค้นคว้าเป็นประจำ นอกจากนี้อาจารย์ประจำรายวิชาและหรืออาจารย์ที่ปรึกษานั้นเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญที่จะมีส่วนช่วยส่งเสริมหรือกระตุ้นให้นิสิตมีนิสัยในการเรียนที่ดีได้ เพื่อที่จะช่วยให้นิสิตประสบความสำเร็จในการเรียน โดยอาจารย์ต้องมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนิสิตทราบถึงปัญหาหรือพฤติกรรมต่างๆ ในการศึกษาเล่าเรียนของนิสิต

4. สิ่งสำคัญอันหนึ่งที่มีประโยชน์มากในทางปฏิบัติคือ เมื่อนิสิตได้เข้ามาศึกษาในระยะเวลาหนึ่งแล้ว อาจารย์ที่ปรึกษาควรได้มีการสำรวจปัญหาของนิสิต เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ทั้งตัวอาจารย์ในการให้คำปรึกษาช่วยนิสิตที่ประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ และตัวนิสิตเองที่จะได้ทราบ

ว่าตนเองมีปัญหาด้านใดบ้าง ที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน จะได้พยายามหาทางขจัดปัญหาต่าง ๆ นั้นให้หมดไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. เพื่อให้ผลการวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ควรมีการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามวิชาเอกแต่ละวิชาในระดับปริญญาโท แต่เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละวิชาเอกมีขนาดเล็กมาก ถ้าแยกมาศึกษา จะไม่เหมาะสมกับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ จึงไม่สามารถทำการศึกษาในลักษณะดังกล่าวได้ในบางปัญหา

2. ควรมีการศึกษาองค์ประกอบด้านอื่น ซึ่งอาจมีผลต่อการอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาโท ถึงแม้ว่าการวิจัยครั้งนี้ได้พยายามศึกษาตัวแปรต่าง ๆ จำนวนมากที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องและพบว่า มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ในการวิจัยครั้งนี้พบว่าตัวแปรเหล่านั้น สามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ไม่มากเท่าที่ควร ดังนั้นจึงน่าที่จะทำการวิจัยในเรื่องทำนองนี้อีกโดยศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการวิจัยครั้งนี้เพิ่มขึ้นอีก

เช่น สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ความสนใจและความถนัดของนิสิต เป็นต้น

3. ควรขยายตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโท ให้ครอบคลุมทุกภาคการศึกษา เพื่อที่จะได้ทราบว่าตัวแปรใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาโท ในภาคการศึกษานั้น ๆ และเมื่อพิจารณาจากผลการเรียนที่ผ่านมาทุกภาคการศึกษา ตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียน เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. ควรมีการทำวิจัยกับกลุ่มที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน เช่น คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 3.00 ให้ละเอียดลึกซึ้งกว่านี้ โดยอาจจะใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ประกอบถึงสาเหตุที่ทำให้บุคคลกลุ่มนี้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน เพื่อประโยชน์ในการวางแผนการศึกษาในอนาคตให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

5. เพื่อให้ได้ข้อมูลจากนิสิตปริญญาโทสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ควรใช้เทคนิควิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายประเภทประกอบกัน เช่น การสัมภาษณ์ การสังเกต

หมายเหตุ

กลุ่มที่สอบวิชาเอกเพียงฉบับเดียว หมายถึง นิสิตปริญญาโทที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทปีการศึกษา 2529 โดยสอบแบบทดสอบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ แบบทดสอบวิชาเอกเพียงฉบับเดียว แบบทดสอบวิชาภาษาไทยทั่วไป และแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป มีทั้งหมด 22 วิชาเอก ได้แก่ วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย การประถมศึกษา การมัธยมศึกษา การอุดมศึกษา การบริหารการศึกษา จิตวิทยาการแนะแนว เทคโนโลยีทางการศึกษา การศึกษาผู้ใหญ่ บรรณารักษศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาศาสตร์การศึกษา ศิลปศึกษา ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ คณิตศาสตร์ เคมี ชีววิทยา ฟิสิกส์ พลศึกษา สุขศึกษา บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

กลุ่มที่สอบคัดเลือกวิชาเอกสองฉบับ หมายถึง นิสิตปริญญาโทที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทปีการศึกษา 2529 โดยสอบแบบทดสอบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ แบบทดสอบวิชาเอกฉบับที่ 1 แบบทดสอบวิชาเอกฉบับที่ 2 แบบทดสอบวิชาภาษาไทยทั่วไป และแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป มีทั้งหมด 3 วิชาเอก ได้แก่ วิชาเอกการวัดผลการศึกษา จิตวิทยาพัฒนาการ และการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

บรรณานุกรม

- กฤษณีย์ อุทุมพร องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- นันทนา รัตนอาภา ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลา และหลังกำหนดเวลาของหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตรชั้นบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2529 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีอนันต์, 2530.
- พงศ์ธร โพธิ์พลศักดิ์ ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัยกับคะแนนสอบคัดเลือกของนิสิตคณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2521 และ 2522 วิทยานิพนธ์ ค.ม. : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- ศรีนครินทรวิโรฒ, มหาวิทยาลัย ประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง อนุมัติรับเป็นนิสิตชั้นมหาบัณฑิต ณ วิทยาเขตประสานมิตร บางแสน พิชณโลก มหาสารคาม และสงขลา ประจำปีการศึกษา 2529 ลงวันที่ 6 ธันวาคม 2528
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดรุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2529.
- สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- Blung, Mark. "The State of Educational Planning in Thailand," A Report to N.E.C. 31 : 7; October, 1968.
- Maddox, Henry. How to Study, London : Cox & Wyman, 1963.
- Mehrens, William A and Irvin J. Lehmann. Measurement and Evaluation in Psychology. New-York: Rinehart and Winston, 1973.
- Peterson, Ronald S. "A Longitudinal Study of Nonintellective Characteristics of College Dropouts," Dissertation Abstracts. 28:2076-A, 1967.